

U S T A W A

z dnia 25 czerwca 2025 r.

**o zmianie ustawy o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta oraz ustawy
o zawodach lekarza i lekarza dentysty**

Art. 1. W ustawie z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (Dz. U. z 2024 r. poz. 581) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 7 dodaje się art. 7a w brzmieniu:

„Art. 7a. 1. Pacjent małoletni, który ukończył 13 lat, ma prawo do uzyskania, bez zgody przedstawiciela ustawowego, świadczeń zdrowotnych w zakresie opieki psychiatrycznej realizowanych w warunkach ambulatoryjnych, z wyłączeniem porad lekarskich, w ramach świadczeń gwarantowanych z zakresu opieki psychiatrycznej i leczenia uzależnień określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 31d ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 146, z późn. zm.¹⁾).

2. Pacjent, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany podać osobie udzielającej świadczenia zdrowotnego, o którym mowa w ust. 1, następujące dane:

- 1) nazwisko i imię (imiona),
- 2) datę urodzenia,
- 3) adres miejsca zamieszkania,
- 4) numer PESEL, jeżeli został nadany, a w przypadku pacjenta, który nie ma nadanego numeru PESEL – rodzaj i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość,
- 5) nazwisko i imię (imiona) przedstawiciela ustawowego, adres jego miejsca zamieszkania oraz numer jego telefonu

– które odnotowuje się w dokumentacji medycznej.

3. Pacjent, o którym mowa ust. 1, jest również obowiązany do okazania dokumentu potwierdzającego tożsamość.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 858, 1222, 1593, 1615 i 1915 oraz z 2025 r. poz. 129, 304, 620, 637 i 779.

4. Osoba udzielająca świadczenia zdrowotnego, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 7 dni od dnia udzielenia tego świadczenia zdrowotnego, zawiadamia przedstawiciela ustawowego pacjenta, o którym mowa w ust. 1, o udzielonym świadczeniu zdrowotnym, stanie zdrowia psychicznego pacjenta oraz konieczności dalszego udzielania mu określonych świadczeń zdrowotnych. Osoba udzielająca świadczenia zdrowotnego, o którym mowa w ust. 1, może odstąpić od tego obowiązku, jeżeli uzna, że jego realizacja może być powodem zagrożenia dobra pacjenta.

5. W przypadku zagrożenia dobra pacjenta, o którym mowa w ust. 1, podmiot udzielający świadczeń zdrowotnych zawiadamia sąd opiekuńczy właściwy ze względu na miejsce zamieszkania tego pacjenta.”;

2) w art. 9:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pacjent, w tym małoletni, który ukończył 13 lat, lub jego przedstawiciel ustawowy mają prawo do uzyskania od osoby wykonującej zawód medyczny oraz od osoby niewykonującej zawodu medycznego udzielającej świadczeń zdrowotnych, o których mowa w art. 7a ust. 1, informacji o stanie zdrowia pacjenta, rozpoznaniu, proponowanych oraz możliwych metodach diagnostycznych i leczniczych, dających się przewidzieć następstwach ich zastosowania albo zaniechania, wynikach leczenia oraz rokowaniu, w zakresie udzielanych przez tę osobę świadczeń zdrowotnych oraz zgodnie z posiadanymi przez nią uprawnieniami w sposób przystępny, a także dostosowany do wieku, stanu zdrowia i stanu rozwoju umysłowego pacjenta, w szczególności małoletniego.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Pacjent małoletni, który nie ukończył 13 lat, ma prawo do uzyskania od osoby wykonującej zawód medyczny informacji, o której mowa w ust. 2, w zakresie i formie potrzebnej do prawidłowego przebiegu procesu diagnostycznego lub terapeutycznego.”,

c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Pacjent, w tym małoletni, który ukończył 13 lat, lub jego przedstawiciel ustawowy mają prawo do uzyskania od pielęgniarki lub położnej informacji o jego pielęgnacji i zabiegach pielęgniarstwach w sposób

przystępny, a także dostosowany do wieku, stanu zdrowia i stanu rozwoju umysłowego pacjenta, w szczególności małoletniego.”;

- 3) w art. 14 w ust. 2 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) występują okoliczności, o których mowa w art. 7a ust. 4 lub 5;”;

- 4) w art. 17:

- a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Jeżeli pacjent małoletni, który ukończył 16 lat, osoba ubezwłasnowolniona albo pacjent chory psychicznie lub upośledzony umysłowo, lecz dysponujący dostatecznym rozeznanie, wyraża zgodę na udzielenie określonych świadczeń zdrowotnych zaś przedstawiciel ustawowy wyraża sprzeciw, w takim przypadku wymagane jest zezwolenie sądu opiekuńczego.”,

- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zgoda oraz sprzeciw, o których mowa w ust. 1–3a, mogą być wyrażone ustnie albo przez takie zachowanie się osób wymienionych w tych przepisach, które w sposób niebudzący wątpliwości wskazuje na wolę poddania się czynnościom proponowanym przez osobę wykonującą zawód medyczny albo brak takiej woli.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2024 r. poz. 1287 i 1897 oraz z 2025 r. poz. 619 i 769) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 31:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Lekarz ma obowiązek udzielać pacjentowi lub jego przedstawicielowi ustawowemu informacji o jego stanie zdrowia, rozpoznaniu, proponowanych oraz możliwych metodach diagnostycznych, leczniczych, dających się przewidzieć następstwach ich zastosowania albo zaniechania, wynikach leczenia oraz rokowaniu w sposób przystępny, a także dostosowany do wieku, stanu zdrowia i stanu rozwoju umysłowego pacjenta, w szczególności małoletniego.”,

- b) ust. 5–7 otrzymują brzmienie:

„5. Obowiązek lekarza, określony w ust. 1, dotyczy także pacjentów, którzy ukończyli 13 lat.

6. Jeżeli pacjent nie ukończył 13 lat lub jest nieprzytomny bądź niezdolny do zrozumienia znaczenia informacji, lekarz udziela informacji osobie bliskiej w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (Dz. U. z 2024 r. poz. 581).

7. Pacjentowi, który nie ukończył 13 lat, lekarz udziela informacji w zakresie i formie potrzebnej do prawidłowego przebiegu procesu diagnostycznego lub terapeutycznego i wysłuchuje jego zdania.”;

- 2) w art. 32 po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Zezwolenie sądu opiekuńczego wymagane jest również w przypadku gdy pacjent małoletni, który ukończył 16 lat, osoba ubezwłasnowolniona albo pacjent chory psychicznie lub upośledzony umysłowo, lecz dysponujący dostatecznym rozeznanie, wyraża zgodę na udzielenie określonych świadczeń zdrowotnych zaś przedstawiciel ustawowy wyraża sprzeciw.”;

- 3) w art. 34 w ust. 5 wyrazy „art. 32 ust. 6” zastępuje się wyrazami „art. 32 ust. 6 albo 6a”.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

MARSZAŁEK SEJMU

/ – / Szymon Hołownia